

Yayın Adı Cumartesi Sabah

Referans No 18509226

Renk Renkli

Yayın Tarihi 02.06.2012

Etki Tarafsız

STxCM 346,00

Küpür Sayfa 1

Tiraj 330290

Beyliklerin peşinde 25 bin kilometre dolaştı

İzmir'den Bursa'ya, Kastamonu'dan Tokat'a... Tarih tutkunu estetik cerrah Tuğrul Kihir, beyliklerin izinde bütün Türkiye'yi dolaştı ve **Beylikler ve Eserleri - Anadolu'nun Beyleri** adlı kitabı yazdı

FIGEN YANIK

TUĞRUL KİHIR'in estetik cerrahi alanındaki başarılı çalışmalarının yanı sıra nasıl olup da tarih araştırmalarına zaman bulabildiğini anlamak kolay değil. Geçtiğimiz yıl *Selçuklu'dan Osmanlı'ya 1000 Yıl* kapsamlı kitabını yayımladıktan sonra şimdi de **Beylikler ve Eserleri**

- Anadolu'nun Beyleri kitabını görünce, bütün bu araştırmaları tek başına yapabilesinin sırlarını merak ettik. Çünkü Kihir, sadece masa başında kaynak araştırmaları yapmakla yetinmiyor, kitaplarında yer verdiği bütün isim ve eserlerin bulunduğu şehir, kasaba ve köyleri tek tek dolaşıyor, tarihi eserlerin fotoğraflarını çekiyor. Anadolu'nun kuruluşunda emeği geçen beyliklere olan ilgisi ise büyük. Zaten bu nedenle de kitabını kendi ifadeleriyle: "Anadolu'nun, onu hayatlarıyla ve eserleriyle vatan yapan bu ilk cesur ve ideal sahibi büyük şahsiyetlerinin emeğine," adanmış.

- Masa başı işi olmadığı belli olan kitaplarınız için araştırma yaparken, hastalarınız sizden nasıl uzak kalabiliyor?

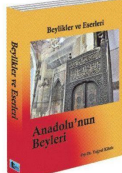
- Bos günlerimde günü birlik, kimi zaman da cumartesi-pazar şehir şehir dolaşım. Sabah saat 06.00 uçaqları da gece 21.00 uçaqları da beni tanıdı. Sabiha Gökçen Havaalanı'nın dili olsa da konuşsa.

- Tarih kitaplarınızı gören hastalarınızdan nasıl tepkiler alıyorsunuz?

- Çok olumlu. Bana sadece İstanbul'dan değil, Avrupa ve Anadolu'dan da hastalar geliyor.

Op. Dr. Tuğrul Kihir, Kastamonu'da tarihi bir otel kütüphanesinde 600 yıllık Karamanlı Han'ın estetik cerrahisi yapıyor.

Kahramanmaraş ya da Adana'dan gelen bir hastayla o yörelerin nasip sohbetini yapabilmek, herkese nasip olmaz. Bu karşılıklı ve gerçek saygıya, bilinirliğe dayanan çok sıcak bir bağ kurulmasına neden oluyor.

ANADOLU İNSANI BAMBAAŞKA

- Dolaştığınız yerlerde karşılaştığınız kişiler araştırmalarınıza ilgi gösterdiler mi?

- Kesinlikle evet. Anadolu insanı bambaşka. Bilgiye, tarihe ve kendisine saygı gösterene büyük değer veriyor. Bugün tüm yazılarımı ve 70 bin fotoğrafımı kaybetsem, hiç düşünmeden aynısını yaparım. 16 yıl ABD'de hekimlik yaptıktan sonra sırf sevgimden, kokusundan topraklarıma geri döndüm.

- Tarihte yeterince ilgi görmediklerini

düşündüğünüz beyliklere asırlar sonra hakkı bir selam mı göndermek istediniz?

- Anadolu'nun bu ilk beyleri çok müstesna ve önemli insanlar. Tüm olumsuz koşullara rağmen yılmayarak, büyük bir ülküyle topraklarına eşsiz bir saygı ve canları pahasına sahiplendikleri, çok büyük bir emekle büyük bir uygarlığın temellerini attıkları için ve bugün bu topraklarda yaşıyor olabilmemizin temel nedeni, vasıtası ve imkanı oldukları için onlara büyük bir teşekkür, hatta bizzat varlığımızı borçluyuz. Kitabımı Anadolu'nun bu ilk ve gerçek beyleri için yazdım ve sadece onlara adadım. Amacım, onların bu büyük öyküsünü anlatmak ve bizzat çektiğim, Anadolu'nun dört bir yanına yayılmış çok değerli eserlerinin fotoğraflarıyla emsalsiz çabalarına hak ettikleri saygıya, bilinirliğe ve itibarı geri teslim etmekti.

BU ESERLERİN HEPSİ BİZİ

- Kitap için pek çok kaynaktan yararlanmışsınız.

Ayrıca adım adım dolaşip eserlerin hepsinin fotoğrafını da çektiğinize göre toplam kaç kilometre yol kat ettiniz?

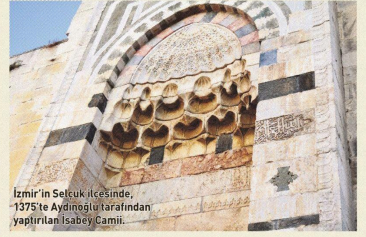
- Geçen yıl, iki yıl süren bir emekten sonra *Selçuklu'dan Osmanlı'ya Bu Toprağın Öyküsü - 1000 Yıl* kitabını yazdım. Beylikler kitabındaki eserlerin bir kısmını da o zaman ziyaret ettim. Son bir yılda ise sadece Beyliklerin eserleri için seyahat ettim. Yaklaşık 30 kadar seyahat boyunca uçak hariç 25 bin kilometre kat ettim.

- Tarihçiler kitaplarınızı okuyunca size önerilerde bulunuyor mu? Yoksa 'Herkes kendi işini yapmalı', mı diyorlar?

- Bu soruya Montaigne'in 'İnsanlar amaçlarından büyük olmalıdır', sözleriyle cevap vermek istiyorum. Tarihçiler deyince, bir üniversitedeki vefakar akademisyenler bir de yine bu unvanlarıyla topluma mal olmuş ve bilinir değerli tarihçiler var. İlk grup, eserlerini ve emeğini büyük saygıyla karşılıyor. İkinci grup ise önceleri biraz tedirgin oldu, şimdi daha iyi. Ancak halk bunu istiyor ve ayrıca da aç; artık ülkemizde sürekli birkaç kişinin tekelinde, hep aynı konularda, birbirine benzeyen, emeksiz ve hatta indeksiz yazılan popülist, politik motifli ve tek yanlı tarih kitapları istemiyor.

- Sizi kapılarında girdiğiniz hanlar, kervansaraylar, medreseler ve üzerinden geçtiğiniz köprüler arasında en çok hangileri etkilendi?

- Hangisi etkilmedi ki? Divriği'deki Mengüçekli eseri eşsiz ve efsanevi Ulu Camii ve Sifahanesi, Beyşehir'deki Eşrefoğlu eseri göl kenarındaki muhteşem abide Ulu Camii ve Külliyesi, Selçuk'taki Aydınoğlu eseri ve yüzyıllarca kullanılmamış İsabey Camii, Birgi'deki elegans sembolü Aydınoğlu Mehmed Bey Camii ile yanındaki sessizliğin büyüğüdür türbesi, Silvan'daki Artuklu eseri, dünyanın en geniş tek kemerli taşköprüsü Malabadi Köprüsü, Mardin'deki yine Artuklu eseri sarı abide Ulu Camii, Niksar'daki Danişmendli eseri derin bir yücelik emsali Ulu Camii, Kemah'taki Mengüçekli eseri Fırat Karasu'nun yamacında, adeta 'Burası bizim', diyen Behramşah ve Mengüçek Gazi Kümbetleri ve sayamayacağımız kadar sayısız ve eşsiz eser... Bunların hepsi biz ve bizler tarafından mutlaka bilinmeyi, görülmeyi hak ediyorlar. Bazıları UNESCO tarafından Dünya Kültür Mirası Listesi'ne de alınmış olan bu eserler, kendimizi tanımamız anlamına geliyor.

İzmir'in Selçuk ilçesinde, 1375'te Aydınoğlu tarafından yaptırılan İsabey Camii.

ANNEM DE BENİMLE BİRLİKTE BURSA VE TOKAT'A GELDİ

- Kitabınızın önsözünde annenizin de bazen sizinle birlikte köy ve kasabaları dolaştığını yazıyorsunuz. Anneniz de tarihe ilgi duyuyor mu?

- Çok kıymetli annem Meral Hanım şu anda 73 yaşında, canım babam Op. Dr. Süleyman Kihir de 2003'te hayata gözlerini yumdu. İki çınardan biri gitti. Çok dürüst ve kalbi pırlı pırlı, Anadolu yüceliği koca bir insanı babam. Ben de şu anda 50 yaşındayım ve baba tarafından Niksarlı, anne tarafından da Bursalıyız. Babam da tarihte çok ilgili bir insandı; iki duvar dolu

ve okunmuş kitabı vardı, bana da bu tutku ondan geçti herhalde. Seyahatlerim sırasında annem Niksar ve Bursa bölgelerine giderken benimle birlikte gelmek istedi. Ben de ilkokula Tokat'ta gittim. Sonra İstanbul Robert Lisesi, İstanbul Tıp Fakültesi, New York, Cleveland derken buralara geldik. Annem Karaman'a da geldi benimle. Ama Niksar seyahatim bambaşkaydı. Melikgazi Mezarlığı'nda Danişmend Gazi'nin türbesinin hemen yanında yatıyordu tüm amcalarım, halalarım, dedelerim, hepsi. Bana tekrar 'Hoşgeldin', dediler oracıkta sanki. Ne mutlu bana.